

ת"פ 6284/11/12 - מדינת ישראל נגד רמי אפיניש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 6284-11-12 מדינת ישראל נ' אפיניש
תיק חיצוני: 473399/2012 איילון

בפני	כבוד השופט שמואל מלמד
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	רמי אפיניש

גזר דין

כתב האישום וההסדר

ביום 26.04.15 הצדדים הגיעו להסדר לפיו, הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, ונשלח לקבלת תסקיר בטרם הטיעונים לעונש. אין הסכמה עונשית.

נוכח הודאתו הנאשם הורשע במיוחס לו בכתב האישום המתוקן בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות, לפי סעיף 413ג רישא לחוק העונשין התשל"ז - 1977, היזק לרכב, לפי סעיף 413ה לחוק העונשין התשל"ז - 1977

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין התאריכים 01.11.12 ל- 02.11.12, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, באזור תעשייה בחולון, הנאשם התפרץ לרכב, בבעלות המתלונן, בכך שנכנס לרכב, אשר היה נעול. באותן הנסיבות, חיבל הנאשם במזיד ברכב, בכך שניסר את ידית ההילוכים של הרכב. בהמשך, נטל הנאשם את הרכב, בכך שהניע את הרכב באמצעות מפתח ספייר שהחזיק המתלונן בתא הכפפות, ונסע מהמקום עד שנעצר לביקורת לפני צומת מסמיה.

תסקיר שירות המבחן

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות מבחן לפיו הנאשם בן 20 מתגורר ברהט ועובד מזה כחודש בעבודות צנרת. הנאשם לא גויס לצה"ל לדבריו על רקע מעורבותו בפלילים. מעיון ברישומיו הפליליים עולה כי לנאשם עבר פלילי כאשר בשנת 2014 אף ריצה עונש מאסר. בהתייחסותו לביצוע העבירה מסר הנאשם כי ישב בחברת אדם המוכר לו, אשר השקה אותו באלכוהול ובהמשך הציע לו סכום כסף תמורת ביצוע העבירה. לדבריו, בשל היותו תחת השפעת אלכוהול, נעדר יכולת לשקול מעשיו ונגרר לביצוע העבירה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להכיר באחריותו. הנאשם שלל צריכת אלכוהול כיום כמו גם שימוש בסמים. מאביו של הנאשם נמסר כי הנאשם בעל יכולות תקינות אשר נגרר

לסביבה שולית באזור מגוריו. האב ייחס את ההתדרדרות במצבו של הנאשם לצריכת סמים על ידו אשר התאפיינה בתופעות לוואי והתנהלות אלימה ובלתי מווסתת מצדו. עוד מסר האב כי כיום מלווה את הנאשם ומפקח על מצבו. שירות המבחן התרשם מנטייתו של הנאשם לשתף במידע מצומצם ביחס לבחירותיו ומעורבותו בחברה שולית וכן ביחס למאפייני צריכת הסמים באופן אשר הקשה על השירות לקבל תמונה מקיפה ולהעריך מצבו ותפקודו כיום. כמו כן, השירות לא התרשם כי ההליכים הקודמים לא הרגיעו את הנאשם במיוחד. שירות המבחן התחשב ביכולותיו של הנאשם לתפקד באופן תקין במסגרת הלימוד, נכונות שמבטא להיעזר באביו והמשפחה שלצדו ובמאמצים שעורך כיום לשפר תפקודו. לצד זאת, שירות המבחן התחשב בנטייתו לאימפולסיביות והיגררות, במעורבות חוזרת בפלילים ללא יכולת הרתעה והיעדר הנזקקות שביטא להסתייע בהתערבות טיפולית חיצונית, כל אלה מהווים גורמים המעמידים את הנאשם בסיכון גבוהה למעורבות חוזרת בהתנהלות עוברת חוק. לאור כל האמור, שירות המבחן לא מצא מקום לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו. לצד זאת, לאור חלוף הזמן, גילו הצעיר של הנאשם וההירתמות המשפחתית כפי שתוארה כמו גם שיתוף הפעולה של הנאשם, סבר השירות כי ישנה חשיבות לעידוד היכולת לשיקום חייו לצד ענישה הרתעתית בעלת רכיבים צופי פני עתיד.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה את בית המשפט לנזק. הנאשם ניסר את ידית ההילוכים. שעת ביצוע העבירה לשעת הלילה המאוחרת. כתב האישום הוגש בהליך המעצר, כך שלא היה שיהוי. ב"כ הנאשם הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן, קושי בנטיית אחריות ועמדה קורבנית, ללא יכולת לבטא אלטרנטיבות. כמו כן, מטשטש דפוסי שימוש באלכוהול ויש הרתעה נמוכה מהליכים פליליים נוספים. הליכי הטיפול בעבר כשלו המתחם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל. לחובת הנאשם הרשעה קודמת ורישום ללא הרשעה, למרות גילו הצעיר בעבירות אלימות, איומים וכלפי רכבים. ב"כ המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם מאסר בפועל באמצע המתחם, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

ב"כ הנאשם טען שי המאשימה לא הגישה פסיקה המעידה על רמת ענישה מקובלת. לדעת ב"כ הנאשם המתחם נע בין מאסר מותנה למס' חודשי מאסר בעבודות שירות. הנאשם ביטא את העבירה בעתיו בן 18 ו-3 ימים. הרישומים של הנאשם מאוחרים לביצוע העבירה. ההרשעה היחידה שקיימת בר"פ של הנאשם היא עבירת איומים וזה מאוחר לכתב האישום פה. העבירה לא רלבנטית ולא קשורה לעבירות הרכוש. לכן ב"כ הנאשם טען כי במועד ביצוע העבירות לא היה לנאשם עבר פלילי בעבירות רכוש. במועד האירוע לא היה לו עבר פלילי בכלל. הנאשם הודה וחסך מזמנו של בית המשפט. כמו כן, היה תיקון של כתב האישום. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק במאסר מותנה.

דין והכרעה

הערך המוגן בעבירה זו של שימוש ברכב ללא רשות הוא שמירה על רכושו של אדם.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם גזירת הדין את מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בעיקרון המנחה בענישה, שהוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם. בין סוג

ומידת העונש המוטל עליו, מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות ביצוע העבירה. סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הוא מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר.

בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בענייננו יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדה ההגנה בטיעוניה; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; עברו הפלילי בעבירות אלימות ורכוש ואף עבירות דומות בכלי רכב והוא אף ריצה עונש מאסר בגין עברת אלימות.

עניינו של הנאשם מורכב עד מאד. מדובר בבחור צעיר פורע חוק, שירות המבחן לא בא בהמלצה בעניינו של הנאשם והוא אף ציין כי קבלת האחריות בתיק היא בעייתית. בית המשפט חייב לציין כי הסברו של הנאשם לביצוע העבירות בהן הורשע מעלות שאלות קשות לגבי התנהלות הנאשם. הנאשם הסביר בשירות המבחן כי ביצוע העבירה היה תחת השפעת אלכוהול וכדי לקבל תמורה כספית לביצוע העבירה. על פי כתב האישום נהג הנאשם מחולון עד לצומת מסמיה עת נעצר ע"י מחסום. נהיגה תחת השפעת אלכוהול יש בה סיכון רב וניתן לומר כי בנס האירוע הסתיים כפי שהסתיים וללא תוצאות טרגיות. התנהגות הנאשם מעידה על העדר גבולות וחוסר הבנה של חומרת מעשיו, העדר הרתעה וטשטוש. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית נוכח כישלון טיפולי בעבר ובהעדר פתח לטיפול בשלב הנוכחי. בנסיבות אלו בית המשפט חייב לציין כי המלצת שירות המבחן עומדת בניגוד מוחלט לתוכנו של התסקיר. הטלת ענישה הרתעתית למי ששירות המבחן בעצמו קובע כי ההליכים המשפטיים אינם מרתיעים אותו, אינו תגובה הולמת למעשיו של הנאשם. חשוב לציין כי שירות המבחן קבע כי קיימת מסוכנות גבוהה להישנות חוזרת בביצוע עבירות בעתיד. עוד אציין, כי התארכות ההליכים בתיק אירעו שעה שהנאשם לא טרח להגיע לבית המשפט. ב- 02.02.13 הנאשם התייצב לדין וכך גם ליום 05.06.13 והפעם הבאה שהנאשם הגיע לבית המשפט היה ב- 26.04.15 לאחר שהוצאו צווי הבאה לצורך התייצבות הנאשם, חלוף זמן של כמעט שנתיים בהם הנאשם לא טרח להגיע לבית המשפט למרות שהתקיימו דיוניים בעניינו מעת לעת. אביו של הנאשם העיד בפני ברצונו של האב לשקם את הנאשם. בית המשפט חייב לציין כי התרשם מכנותו של האב הדואג לבנו ומבקש בכל יכולתו לעזור לבנו. לצערי, לא התרשמתי כי אביו של הנאשם יכול להציב לנאשם גבולות ולהוות דמות סמכותית לנאשם, ודאי שלא בעל יכולת שיקומית לנאשם.

לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, בנסיבות המקרה והעניין ועל פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

א. אני דן את הנאשם לעונש מאסר למשך 10 חודשים.

ב. אני דן את הנאשם למאסר למשך 9 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור עברת רכוש מסוג פשע.

ג. אני דן את הנאשם למאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור

עברת רכוש מסוג עוון.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יישמדו, יחולטו, יושבו לבעליהם על פי שיקול הדעת של קצין החקירות.

ככלשהופקדפיקדוןבתיקעל-ידיהנאשםובהיעדרמניעהעל-פידין, ישלהחזירולידיואולגורמאחרלפיבקשתהנאשם.

ניתנה היום, ט' חשוון תשע"ו, 22 אוקטובר 2015, בנוכחות
הצדדים.